

Roztáhni křídla a leť

hudba a text: Bob Flídr

Kdosi našel orlí vejce a dal ho do hnízda slepici, která bydlela na dvorku za domem. Orlík se vylihl s kuřaty a vyrostl s nimi. Celý život dělal orel to, co kuřata na dvorku, a myslel si, že je kuře ze dvorku. Hrabal v zemi a hledal červy a hmyz. Kvokal a kdákal. Plácal křídly a občas pár centimetrů vzlétl.

Léta ubíhala a orel zestárl. Jednoho dne uviděl vysoko nad sebou na bezmračném nebi nádherného ptáka. Vznešeně plachtil v silných větrných proudech, téměř ani nemusel mávnout svými dlouhými, zlatými křídly.

Starý orel užasle vzhlédl: "Kdo to je?"

"To je orel, král ptáků," odpověděl mu souseď. "Patří obloze. My patříme zemi. Jsme slepice."

A tak orel žil i zemřel jako slepice. To proto, že se celou dobu za slepici považoval."

Anthony de Mello: Ptáci zpěv

Roz-táh-ni kříd-la a leť naplno Roz-táh-ni kříd-la a leť naplno

Pán zve tě výš a výš, zve tě výš a výš, zve tě výš a výš!

S Ním závrať ne - cí - tíš, závrať ne - cí - tíš, závrať ne - cí - tíš.

Jó, to se řekne: "roztáhni křídla a leť!"

-

Jeden má moc práce,
druhý málo času,
třetí rodinné důvody,
čtvrtý subjektivní potíže,
pátého píchá pod lopatkou,
šestý vyletěl od zkoušky
- docent mu tam zastříhl křídýlka,
sedmý má už všeho dost.

Ale pro všechny platí to slovo:

"Naplno roztáhni křídla a leť!"

Když ono vysezený hnízdečko
je vysezený hnízdečko.
Je v něm pohodlí a bezpečí,
zázemí a závětří,
tatínek a maminka,
zkrátka celá rodinka,
bedýnka s obrázky,
v ledničce klobásky
a v ložnici - vyhrátá postýlka.
A navzdory všemu slyšíš:
"Naplno roztáhni křídla a leť!"

Seber svou odvahu, svůj strach,
svou povahu, své ááách,
zvedni křídlo pravý,
zvedni křídlo levý,
pěkně se nadechni,
hezky se uvolni,
máš-li závrať, zavři oči,
nohy švihnou, hop a skočíš
do Božího prostoru.
A pak jen máváš, máváš
máváš, máváš, máváš, máváš...